

“Да призовем Исус в нашата спешна нужда!”

Седмица 5 – 100 дни на молитва

24 – 30 април 2020

“Винаги отворено”

От Ранди Максвел

Преди няколко недели назад, на двамата със Сюзет ни омръзна да стоим затворени вкъщи, така че решихме да отидем до „Лендинг“ – търговски център на открито в Рентън, щата Вашингтон, където живеем, с магазини, ресторанти, услуги и кино с множество зали.

На вратата на магазина за очила, който възнамерявах да посетя, имаше табела, на която пишеше, че поради COVID-19 те са затворени до второ нареждане. Но той не беше единственият. Отидох до магазина Рос - затворен. Спортните стоки на Дик - затворени. Маршалс - затворен. Световният пазар - затворен. Паркингът беше като на призрачен град. Невидимият вирус демонстрира силата си да накара автомобилите и купувачите да изчезнат.

Само няколко дни по-рано, губернаторът Джей Инсли издаде заповед за оставане у дома, която по същество затвори целия щат Вашингтон. Така че по този повод пиша тази статия на посвещение. Ето защо оценявам среща, която Исус има с един съмняващ се търсач на истината на име Натанаил.

Исус се насочва към Галилея. По пътя той кани Филип да Го последва. След това Филип отива да намери своя приятел Натанаил и му казва: „Намерихме Онзи, за Когото писа Моисей в закона и за Когото писаха пророците, Исус, Йосифовия син, Който е от Назарет“ Йоан 1:45.

Споменаването на Назарет предизвиква същата реакция в Натанаил, каквато хората имат днес при споменаването на коронавируса - то затваря нещата. "Назарет! Може ли нещо добро да излезе от там?" - пита Натанаил. Можем да попитаме: може ли да излезе нещо добро от този коронавирус? От неудобството и прекъсването, причинени от социалното дистанциране? От невъзможността на църквите да се съберат в техните молитвени домовете? Но понякога добрите неща идват от лоши места или преживявания.

Чест прави на Натанаил, че отговаря на поканата на Филип да "дойде и да види" и той отива с него. Исус вижда Натанаил да се приближава и казва: „Ето истински израилтянин, у когото няма лукавство“ Йоан 1:48. Моментално вярата отваря

затворения ум на Натанаил и той изповяда: „Учителю, Ти си Божият Син, Ти си Израилевият Цар“ (стих 49).

„Исус му отговори: Понеже ти казах: Видях те под смокинята, затова ли вярваш? Повече от това ще видиш. И му каза: Истина, истина ви казвам: Отсега ще виждате небето отворено и Божиите ангели да се възкачват и слизат над Човешкия Син“ (стихове 50-51).

По време на кръщението на Исус „небето се отваря“ и Бог помазва и устно благославя Своя Син (вж. Матей 3:16,17). „Христос всъщност казва: “На брега на Йордан небето се отвори и Духът застана върху Мене като гълъб. Сцената бе знак, че Аз Съм Божият Син. Ако ти вярваш, че Съм такъв, вярата ти ще бъде засилена. Ти ще видиш, че небесата са отворени и никога няма да бъдат затворени. Аз ги отворих пред тебе! Ангелите Божии се изкачват, занасяйки на небесния Отец молитвите на нуждаещите се и разтревожените; и слизат, донасяйки благословение и надежда, кураж, помощ и живот на човешките деца” (*Копнежът на вековете*, стр. 142, 143 – ориг.).

Алилуя! Небето е отворено! Небето е винаги отворено и нищо - нито предразсъдъци, нито съмнения, нито COVID-19, нито заповеди за оставане вкъщи, нито демони, нито височина, нито дълбочина, нито нещо друго в цялото творение не може да затвори вратите му. (Виж Рим. 8:39.) И какво означава небето да бъде отворено? Това означава, че вие и аз имаме пълен и цялостен достъп до всичко, което е там, а "рафтовете" винаги са снабдени с всичко необходимо.

Какво има на разположение в небето?

Всичко, от което се нуждаем за живот и благочестие (2 Петър 1:3).

Плодът на Духа (Галатяни 5:22, 23).

Пълното Божие всеоръжие (Ефесяни 6:14-17).

Скъпоценните и твърде големи обещани (2 Петър 1:4).

Новорождението за жива надежда (1 Петър 1:3-5).

Умът на Христос (1 Коринтяни 2:16).

Всяко духовно благословение в Христос (Ефесяни 1:3).

Небето е отворено и Исус ни е дал ключовете за царството (Матей 16:19). Този ключ е молитвата. Ангелите са небесните доставчици от „Амазон“, които пренасят нашите молитви към Отец и слизат, носейки благословията, от които се нуждаем най-много - надежда, смелост, помощ и живот за нас.

„Лендинг“ може да е затворен, баскетболът може да е затворен, хокеят може да е затворен, ресторантите могат да са затворени, дори нашите църкви могат да са временно затворени, но Небето винаги е отворено. Така че не се страхувайте. Исус казва: „Ако поискате нещо в Мое име, ще го направя“ (Йоан 14:14). Затова „отвори широко устата си и ще ги изпълня“ (Псалм 81:10).

Този коронавирус не може да спре Бог. Молете се както никога досега, защото Небето е винаги отворено.

Ранди Максвел е пастор на Църква на адвентистите от седмия ден в Рентън, Вашингтон, където живее със съпругата си Сюзет. Той е автор на „Ако Моят народ се моли“ и „Тренировъчен лагер за последните дни“.

ВЪПРОСИ ЗА СЪРЦЕТО: Дали вашите духовни рафтове малко са се поопразнили на някои места поради натовареността и забързаността на живота през последните няколко години? Може би има някои небесни провизии и благодат, с които трябва да се запасите? Освен това, ако можете да поискате някакъв духовен дар, за победа в някоя конкретна област или за някакво друго духовно благословение, какво бихте поискали? Помислете върху тези въпроси за няколко минути.

АКТИВНО ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО ЗА СЪРЦЕТО: Защо не отделите време да запишете нещата, от които изпитвате нужда през тази седмица – а след това потърсете конкретни библейски обещания, където Бог ни казва, че Той ще задоволи тази конкретна нужда. Независимо дали става въпрос за пари за плащане на сметките или сила в област, където сте били духовно слаби, започнете активно да изисквате Божиите обещания в молитва.

“Не е нужно да обходим цялата земя, за да намерим мъдрост, защото Господ е близо. Успех осигуряват не притежаваните от нас настоящи и бъдещи способности, а само онова, което Спасителят може да направи за нас. Необходимо е много по-малко да се уповаваме на човешките възможности и много повече да се доверяваме на способността на Бога да действа за всяка една вярваща душа. Той копнее да тръгнем след Него с вяра. Копнее да очакваме от Него големи неща.”

(Притчи Христови, стр. 146 – ориг.)

Задълбочаване - Допълнителни предложения за четива през тази седмица:

- Елн Уайт, *Пътят към Христос*, глава 11 – Привилегията на молитвата, приложена в края на четивото
- Ранди Максвел, *Тренировъчен лагер за последните дни*

Ден 29 – Молитвен фокус – Петък, 24 април 2020

ПОВОД ЗА ПРОСЛАВА! Наскоро Младежкият отдел на Евро-Азиатската дивизия в Москва, Русия, организира молитвен маратон за млади хора чрез Зуум. Участниците се свързваха от цялата дивизия, като се съсредоточаваха върху силата на Бог, Неговата бдителна грижа и молитвата. Бог наистина благослови!

- Молете се младите ни хора по света да продължат да намират начини да устояват заедно молитвата и изучаването на Библията. Молете се опитността, която придобиват сега с Исус заради тази криза, да бъде трайна.

- Молете се за родителите, които се борят с ученето или помагат с наблюдаването на онлайн образованието на децата си по време на тази пандемия. Молете се за мъдрост и смелост за родителите!

- Молете се за абитуриентите, които сега ще пропуснат нормалното си завършване. Молете се да проявят смелост и за посока на планове им за бъдещето.

- Молете се за здраве, сила и вдъхновение за лидерите на младежкото служене, възпитателите, учителите и другите, които работят за вдъхновяване и насърчаване на младежите ни по време на тази криза.

- Молете се за онлайн евангелизационната кампания на „Писано е“ „Надежда се пробужда“, която току-що започна. Имаше много препятствия и знаем, че врагът полага извънредни усилия, за да попречи на тази програма да продължи. Включете в молитвите си тази много важна поредица. (За да научите повече посетете: <https://www.discoverhopeawakens.com>).

Ден 30 – Молитвен фокус - Събота, 25 април 2020

Молете се според Божиата воля

“И дръзнението, което имаме пред Него, е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша” 1 Йоан 5:14

“Молитвата от вяра съдържа Божествена наука, която трябва да бъде разбрана от всеки, желаещ да има успех в своето доживотно дело. Христос казва: “Всичко каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне” (Марк 11:24). Той ни изяснява, че нашето искане трябва да бъде съобразно Неговата воля; трябва да искаме нещата, които е обещал да ни даде. И каквото получим, трябва да бъде използвано за вършене на Неговата воля. Щом се спазят условията, обещанието е неоспоримо... За благословието не трябва да търсим външно доказателство. Дарът е в самото обещание и ние можем да продължаваме да вършим работата си с увереността, че Бог ще изпълни обещаното и че дарът, който вече притежаваме, ще бъде реализиран, когато най-много се нуждаем от него.” ЕГВ, *Възпитание*, стр. 258 – ориг.

ВЪПРОСИ ЗА СЪРЦЕТО:

Някога молили ли сте се за нещо, за което сте знаели, че не е Божията воля, но сте го искали толкова много, така или иначе сте продължавали да се молите? Често пъти премислянето след събитието е по-добро от предвиждането му. Защо днес не отделите няколко мига, за да погледнете назад и да благодарите на Бога за тези конкретни молитви, на които Той не е отговорил, защото сега виждате, че те не са били за най-добрия ви интерес.

ПОВОД ЗА ПРОСЛАВА: Въпреки че сме изгубили близки поради COVID-19, има и други, за които усърдно сме се молили и чийто живот Бог е пощадил. Нека Го хвалим за онези случаи, в които Той е избавил. И нека се опитаме да се държим за нашата „Блажена надежда“, като Му се доверяваме за загубите, които не можем да разберем.

- Молете се за онези в района на Чатануга, щата Тенеси, в Съединените щати, които наскоро изпитаха поредица от ужасяващи торнада. Мнозина изгубиха домове си, а някои изгубиха живота си, а сега в средата на тази пандемия от COVID-19, хората се борят да спят парчетата от живота си.

- Молете се за хората от бедните страни, които не могат да работят. Молете се за осигуряване на храната и необходимите продукти за членове на църквата в тези региони.

- Продължавайте да се молите за здравните специалисти на първа линия, които не спират да се борят с тази епидемия. Молете се за тяхната здравна безопасност от COVID-19 и за тяхната емоционална безопасност, когато се справят със стреса и напрежението от тази пандемия.

- Продължавайте да се молите за много организации и малки бизнеси, които страдат финансово в резултат на това затваряне. Молете се за осигуряване и мъдрост как да продължат напред.

- Молете се за мъдрост на правителствените лидери, за да знаят как и кога да започнат отново да отварят нещата за икономиката.

Ден 31 – Молитвен фокус - Неделя, 26 април 2020

Молете се и гледайте как се намесва Небето

“Но аз към Бога ще извикам; и Господ ще ме избави.
Вечер, сутрин и на обяд ще се оплаквам и ще стена;
и Той ще чуе гласа ми. Ще избави душата ми и
ще я успокои от битката, развихрила се против мене;
защото мнозина са с мене” Псалм 55:16-18

„Молитвата е определеното от небето средство за успех. Призиви, петиции, молби между човека и човека задвижват хората и играят част в контрола върху делата на народите. Но молитвата задвижва небето... Молитвата, вярата, увереността в Бога, донасят божествена сила, която определя човешките изчисления според истинската им стойност - нищо... Този, който се поставя там, където Бог може да го просвети, напредва, сякаш от частичния полумрак на зората до пълната светлина по обед.“ ЕГВ, *В небесните места*, стр. 75

ВЪПРОСИ ЗА СЪРЦЕТО:

Кое е най-невъзможното нещо, което се молите Бог да направи? Дали да донесете помирение между вас и някой, когото обичате? Дали да възстанови нарушен брак или да върне дете към вярата? Днес запишете няколко невъзможни сърдечни молитви и след това до тези молитви напишете конкретни обещания от Божието Слово. Започнете с изискването на следните обещания: Марк 10:27; Лука 18:27; 1 Йоан 5:14

ПОВОД ЗА ПРОСЛАВА: Ние славим Господа, че Бог вече е използвал тази пандемия от COVID-19, за да постигне помирение между мнозина и знаем, че Бог копнее да извърши същото чудо за изцеление за много повече хора.

- Молете се за членовете на нашата църква в различните страни на Африка, островите на Карибите и страните от Централна и Южна Америка, докато се борят с пандемията от коронавирус.

- Молете се за онези хора от вашата църква и общност, които са засегнати от финансовата криза. Молете се техните нужди да бъдат задоволени.

- Молете се за щедро сърце да споделяте, ако случайно сте човек с допълнителни ресурси. Молете се ние като църковно семейство да застанем заедно с нашите братя и сестри в нужда.

- Молете се Бог да ни задълбочи в нашето време на посвещение с Него - не само да получим помощ и благословение, но най-голямото ни желание да е истински да Го познаем.

- Молете се членовете на църквата по целия свят да се възползват от това време, за да споделят с нетърпение духовните ресурси, поредицата "Надежда се пробужда" или друга духовна храна със своите съседы и приятели в нужда.

Ден 32 – Молитвен фокус - Понеделник, 27 април 2020

Молете се с обещанията

“Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко, което е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила, чрез които се подариха скъпоценните ни и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници в божественото естество, като сте избягали от произлязлото от похотта разложение в света”

2 Петър 1:3,4

„Всяко обещание в Словото Божие е за нас. В молитвите си представяйте обещаното слово на Йехова и чрез вяра изисквайте Неговите обещания. Неговото Слово е уверението, че ако искате с вяра, ще получите всички духовни благословения. Продължете да искате и ще получите изключително изобилно над онова, което искате или мислите. Възпитайте се да имате неограничена увереност в Бога. Възложете всичките си грижи върху Него. Чакайте Го търпеливо и Той ще го осъществи.” ЕГВ, *В небесните места*, стр. 71

ВЪПРОСИ ЗА СЪРЦЕТО:

Какво означава да имате неограничена увереност в Бога и Неговото Слово? Ако всяко обещание в Словото наистина е за нас, както ни е казано, защо все още толкова често проявяваме неохота да повярваме на Божиите обещания? Кои са някои от начините да променим нашите молитви от колебливо съмнение в молитви на уверена вяра? (Съвет: Вж. Йоан 6:37; Евреи 11: 6 и Римляни 10:17)

ПОВОД ЗА ПРОСЛАВА: Ние славим Господа, че е отстранил техническите проблеми, свързани с поредицата „НАДЕЖДАТА СЕ ПРОБУЖДА” на „Писано е”. Продължаваме да се молим за Божието осигуряване и защита за тази поредица.

- Молете се за онези, които в момента слушат и гледат поредицата „Надежда се пробужда” на „Писано е”. Молете се много сърца и животи да бъдат променени завинаги

- Молете се за тези, които се борят с COVID-19. Молете се Бог да им даде диханието на изцеление – и физически, и духовно.

- Молете се за всички най-важни работници и служители на предната линия, от медицинския персонал до служителите в хранителни магазини и доставчиците. Молете се защитаващата ръка на Бог ще бъде над тях, докато служат на другите и поддържат нашите основни бизнеси отворени.

- Молете се за възрастните хора, затворени в старческите домове, където семейството им не може да ги посети. Някои не могат да разберат защо става така. Молете се Божията поддържаща благодатта да е с тях.

- Молете се за тези, които се борят с безпокойство, страх и особено за тези, които живеят сами. Ако познавате някой, който отговаря на горните критерии, молете се за начини да се свържете с тях и да проявите грижа - по социално безопасен и подходящ начин.

Ден 33 – Молитвен фокус - Вторник, 28 април 2020

Молете се за избавление

“Величайте Господа с мен
и заедно нека възвеличим името Му.
Потърсих Господа; и Той ме послуша
и от всичките ми страхове ме избави.
Погледнаха към Него; и светнаха очите им
и лицата им никога няма да се посрамят” Псалм 34:4-7

“Имаме твърде малко вяра. Ние ограничаваме Светия Израил. Би трябвало да сме благодарни, че Бог е снизходителен, за да използва някой от нас като Негови инструменти. Всяка усърдна молитва, отправена с вяра за каквото и да било, ще получи отговор. Той може да не дойде точно както сме очаквали; но ще дойде - може би не както сме предвиждали, но точно, когато са ни е най-необходимо.”

ЕГВ, *Служители на Евангелието*, стр. 92 – ориг.

ВЪПРОСИ ЗА СЪРЦЕТО:

Може би, когато оглеждате социалния си кръг, виждате някои, които наистина се борят във вярата си. Защо не помислите за някои практични начини да споделите вяра си с брат или сестра в нужда? Може да споделете някоя хубава книга (или да

препоръчате хубава книга), която изгражда вярата като „Хиляди ще падат“ или „Чудо след чудо“. Когато видим как Бог е вършил чудеса в живота на другите, днес можем да имаме увереност за собствения си живот. Или може да надпишете картичка с някакви библейски обещания и я подарете на човек в нужда. Ако не сте сигурни с кого да се свържете, помолете Бог и Той ще ви покаже!

ПОВОД ЗА ПРОСЛАВА: Във Филипините в резултат на тази пандемия стотици млади хора се молят всеки ден по Зуум, като много сърца биват съкрушени и се приближават при Исус. Просто славим Господа за духа на молитвата, растящ навсякъде. Също така мнозина сериозно търсят едно по-задълбочено разбиране на Божието Слово.

- Молете се за местния пастор. Молете се Бог да го подкрепи, да го защити и най-важното да го изпълни с още по-обилно изливане на Святия Дух.

- Молете се за ръководството на Генералната конференция на нашата църква, за административните ръководители, директорите и служителите на отделите. Молете се Бог да им даде мъдрост, когато се стремят да ръководят и насърчават мисията на църквата в цялата тази криза.

- Молете се специално за Тед Уилсън, председател на Генералната конференция, Г.Т. Нг, секретар и Хуан Престол, касиер. Молете се за специална мъдрост за тях, закрила на техните семейства и благословение на Светия Дух, докато ни водят в тази криза.

- Молете се за Божието водителство за бъдещето на нашата църква. Молете се да не пропуснем тази възможност да споделяме любовта на Исус и красивите истини от Откровение 14 и 18 с нуждаещия се свят.

- Молете се ревностно късният дъжд да дойде както Бог е обещал, за да може делото да приключи и да се приберем у дома. Вече не е време за бизнес, както обикновено. Време е да приключим делото и да се подготвим да посрещнем Исус.

Ден 34 – Молитвен фокус - Сряда, 29 април 2020

Винаги се молете със смирение!

“И Господ ще бъде прибежище на угнетените,
прибежище в скръбни времена. И онези, които познават

името Ти, ще уповават на Тебе; защото Ти, Господи,
не си оставил онези, които Те търсят.
Пейте хваления на Господа, Който обитава в Сион,
изявете между племената делата Му; защото Онзи,
Който прави разследване за кръвопролития, помни уповаващите
на Него, не забравя викането на кротките” Псалм 9:9-12

„Искрената молитва, произнесена от каещото се сърце от този, който иска да върши волята на Учителя, е по-ценна в Божиите очи от красноречивата реч. Човек може да няма глас в законодателните съвети, може да не е допуснат до обсъжданията в сената или до гласуване в парламента, но въпреки това той има достъп до Бога. Царят на царете се навежда ниско, за да слуша молитвата, идваща от смиреното, разкаяно сърце. Бог чува всяка молитва, която се принася с тамяна на вярата. Най-слабото Божие дете може да упражнява влияние в хармония с небесните съвети.“ ЕГВ, *За да мога да Го опозная*, стр. 270

ВЪПРОСИ ЗА СЪРЦЕТО:

Както обича да казва един автор: „Гордостта не слуша. Тя вече знае.“ Има ли начини, които може би сте позволили на гордостта да повлияе на вашите умения за слушане? Възможно ли е да сте позволили на гордостта да управлява езика ви или дори да диктува молитвите ви? Ако е така, молете се Бог да ви покаже как да поискате прошка от онези, които може би сте наранили с горделивия си начин на говорене и живот. Това е трудно, но ако искаме Бог да чуе нашите молитви, ние трябва да премахнем гордостта, както помежду ни, така и особено спрямо Него. (Вж. Яков 4:10; Исая 57:15)

ПОВОД ЗА ПРОСЛАВА: Славим Бога за това, че Той контролира този свят и все още седи на престола. Въпреки че в момента животът изглежда извън контрол за много от нас, можем да се отпуснем спокойно в сигурността на вечните обятия, които обещават, че Той никога няма да ни напусне или да ни изостави. Не забравяйте, че Той видя цялата тази пандемия от COVID19, още преди да сполети нашия свят, и нищо няма да ни докосне, освен ако Той не го допусне. Така че, ако се борим с болест, с финансови загуби или с други изпитания и болка - нека да хвалим Бог, че Той все още е на престола и онова, което врагът замисля за зло, Той може да обърне към добро.

- Молете се специално за онези, които нямат глас, за да се борят за себе си или да получат помощта, която им е необходима по време на тази криза.

- Молете се за децата, възрастните хора, уязвимите и самотните майки, които се борят за оцеляване.

- Молете се за бежанското население, разположено в лагери в цяла Европа, Гърция и други страни по света. Молете се за осигуряване на техните нужди, за здравни грижи и за поддържане на правата им като човешки същества.

- Продължавайте да се молите за многото мисионери, които са се сгушили на своя пост на различни места по света. Молете се за осигуряване на техните физически нужди и безопасност.

- Молете се за постоянна сила и рехабилитация за онези, които са се възстановили от коронавируса. Молете се за изцеление на белите им дробове и сила, за да се върнат към нормалния живот.

Ден 35 – Молитвен фокус - Четвъртък, 30 април 2020

Молете се за Неговата благодат

“И Той ми каза: Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва съвършена. И така, с преголяма радост по-добре ще се похваля с немощите си, за да почива на мене Христовата сила. Затова намирам удоволствие в немощи, в укори, в лишения, в гонения, в притеснения за Христос; защото когато съм немощен, тогава съм силен” 2 Коринтяни 12:9,10

“Бог ще извърши велики неща за ония, които Му се доверяват. Причината, поради която изповядващият се за Негов народ няма по-голяма сила, е в това, че се доверява твърде много на собствената си мъдрост, а не дава възможност на Господа да открие силата Си в негова полза. Той ще помогне на Своите вярващи чада във всяка беда, ако изцяло възложат на Него доверието си и вярно Му се подчиняват.” ЕГВ, *Патриарси и пророци*, стр. 493 – ориг.

ВЪПРОСИ ЗА СЪРЦЕТО:

Като разсъждавате върху Евреи 4:12, как виждате Божието Слово да пронизва сърцето ви? Били ли сте убедени от нещо, което наскоро сте прочетели в Божието Слово? Постъпили ли сте по убеждението си или сте отблъснали подтиците на Святия Дух? Споделете мислите си с някого. След това се помолете ние като народ не само да слушаме Словото и да обичаме Словото, но и да се стремим да живеем според Словото.

ПОВОД ЗА ПРОСЛАВА: Славим Господа за многото видеоклипове, проповеди, здравни семинари и други ресурси, които са били споделени от Божия народ през

последните няколко седмици. Тези красиви и вдъхновени от Светия Дух ресурси са благословение буквално за хиляди хора. В разгара на кризата Божият народ свети за Негова слава.

- Молете се Бог да изпълни обещанието на Псалм 91: 7, че „хиляда души ще падат от страната ти и десет хиляди – до десницата ти, но при тебе няма да се приближи“.

- Молете се за нашия адвентен капелански отдел, тъй като те работят за успокоение и издигане на тези, които се борят и изпитват нужди.

- Молете се за онези от Близкия Изток и Азия, които са преследвани заради вярата си. Молете се да останат силни и да проявят любовта на Исус към своите гонители.

- Продължавайте да се молите за новите планове, които се организират за пренасрочената сесия на Генералната конференция, която сега ще се проведе от 20 до 25 май 2021 г. в Индианаполис. Молете сесията да бъде изпълнена с духовни, насочени към мисията планове и Светият Дух да поеме пълен контрол над нея.

- Молете се ревностно за изливане на късния дъжд над църквата, за да може вестта за спасението да достигне до отдалечените краища на земята и Исус да се върне.

Допълнително четиво

От книгата *Пътят към Христос*, глава 11, „Привилегията на молитвата“

Бог ни говори чрез природата и чрез Словото Си, чрез Своето Провидение и чрез влиянието на Своя Дух. Но това не е достатъчно - и ние трябва да изливаме сърцата си пред Него. За да имаме духовен живот и сила, трябва да имаме действително общуване с нашия небесен Баща. Умовете ни може да са привлечени към Него; може да размишляваме върху Неговите дела, милости, благословения; но това не е общуване в пълния смисъл. Трябва да имаме нещо да Му кажем за нашия действителен живот.

Молитвата е разкриване на сърцето пред Бога като пред Приятел. Не че това е необходимо, за да Му стане известно какво сме ние, но за да ни се даде възможност да приемем Него. Молитвата не довежда Бога долу при нас, но завежда нас горе при Него.

Когато беше на земята, Христос учеше последователите Си как да се молят. Наставляваше ги да представят своите ежедневни нужди пред Бога и да възлагат всичките си грижи на Него. И уверението, което им даде, че молбите им ще бъдат чути, е уверение и за нас.

Сам Исус често се молеше, докато живееше между хората. Спасителят уеднакви Себе Си с нашите нужди и слабости дотам, че сам стана смирен Молител, като търсеше от Своя Баща нови и нови запаси от сили, за да бъде готов да изпълни дълга Си и да понесе изпитанията. Той е нашият пример във всичко. Той е наш брат в слабостите ни, "изкушаван всякак както нас"; но тъй като беше безгрешен, Неговото естество се отвращаваше от злото; Той претърпя борби и душевна агония в един грешен свят. Неговото човешко естество направи молитвата необходимост и привилегия. Той намираще утеха и радост в общуването със Своя Баща. А щом Спасителят на хората, Божият Син, чувстваше необходимост от молитва, колко повече ние - слабите, грешни, смъртни същества - трябва да почувстваме необходимостта от пламенна, постоянна молитва.

Нашият небесен Баща чака да ни дари с пълнотата на Своето благословение. Наша привилегия е да прием с големи глътки от Извора на безпределната любов. Колко е чудно тогава, че се молим толкова малко. Бог е готов и желае да послуша искрената молитва и на най-скромното от своите деца и все пак се проявява такава неохота от наша страна да изявяваме нуждите си пред Бога. Какво трябва да си мислят небесните ангели за бедните безпомощни и изложени на изкушение човешки същества, след като Божието сърце копнее за тях и е готово да им даде много повече, отколкото могат да поискат или да помислят, а те в същото време се молят така малко и имат толкова малко вяра? За ангелите е удоволствие да се покланят на Бога; те обичат да бъдат близо до Него. За тях общението с небесния Отец е най-висша радост; а децата на този свят, нуждаещи се толкова много от помощта, която само Той може да им даде, изглеждат доволни да живеят и без светлината на Неговия Дух, без общението с Него и без чувството за присъствието Му.

Тъмнината на лукавия обкръжава хората, които пренебрегват молитвата. Пошушнатите от неприятеля изкушения ги прелъгват да съгрешат; и всичко става, защото не се възползват от привилегията, която Бог им е дал чрез молитвата. Защо Божиите синове и дъщери имат толкова малко желание за молитва, след като тя е ключът в ръцете на вярата, който отваря небесната съкровищница, съхраняваща несметните богатства на Всемогъщия? Без непрестанна молитва и усърдно бдение ние сме в опасност да станем небрежни и да се отклоним от правия път. Противникът се стреми постоянно да поставя пречки по пътя към Престола на благодатта, за да не можем чрез сериозна молитва и вяра да получим благодат и сила, с която да се противопоставим на изкушението.

Съществуват известни условия, при които можем да очакваме, че Бог ще чуе нашите молитви и ще ни отговори. Първото от тях е да почувстваме нуждата си от Неговата помощ. Той ни е обещал: "Ще изливам вода на жадния и потоци върху сухата

земя” (Исая 44:3). Само тези, които гладуват и жадуват за правдата, които копнеят за Бога, могат да бъдат сигурни, че сърцата им ще бъдат препълнени. Сърцето трябва да бъде отворено за влиянието на Духа, иначе Божието благословение не може да бъде получено.

Нашата голяма нужда сама по себе си е аргумент и най-красноречиво говори в наша защита. Но Господ трябва да бъде потърсен, за да извърши тези неща. Той казва: “Искайте и ще ви се даде. И “Този, Който и Своя Син не пожали, но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко?” (Матей 7:7; Римл. 8:32).

Ако съзираме в сърцето си някакво нечестие, ако сме привързани към някой познат грях, Господ няма да ни послуша; но молитвата на покаяната, съкрушена душа винаги бива приета. Когато всяка съзнателна неправда бъде поправена, можем да вярваме, че Бог ще отговори на нашите молби. Собствените ни заслуги никога не могат да ни препоръчат пред Бога, нито да ни спечелят Неговото благоволение. Само достойнството на Исус е, което ще ни спаси, само Неговата кръв е, Която ще ни очисти. Но въпреки това и ние имаме да извършим едно дело, като се съобразяваме с тези условия.

Друг елемент на победоносната молитва е вярата. “Този, който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнагражда прилежно търсещите Го.” (Евреи 11:6). Исус каза на учениците Си: “Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили и ще ви се сбъдне” (Марк 11:24). Държим ли се тогава за Словото Му?

Това уверение е всеобхватно и безгранично и верен е Този, Който го е обещал. Когато не получим точно тези неща, за които се молим, или пък не ги получим точно във времето, което сме определили, пак трябва да вярваме, че Господ ни чува и че ще отговори на нашите молитви. Ние сме толкова склонни към заблуди и сме така късогледни, че понякога искаме неща, които не биха ни донесли нищо добро. Поради любовта Си към нас нашият небесен Баща отговаря на молитвите ни, като ни дава тъкмо онова, което ще бъде за нашето най-голямо добро - онова, което сами бихме пожелали, ако с проникателност, осветена от Бога, бихме могли да видим нещата каквито са в действителност. Когато ни се струва, че на нашите молитви не се отговаря, трябва здраво да се държим за обещанието; защото времето на отговора със сигурност ще дойде и ние ще получим онези благословения, от които се нуждаем най-много. Но да претендираме, че на молитвите ни ще бъде винаги отговаряно точно по желания от нас начин и точно с онова, което ние искаме да получим - е дързост. Бог е твърде мъдър, за да сгреша и твърде добър, за да задържи което и да било добро нещо от живеещия праведно. Тогава не се страхувайте да Му се доверите даже ако не виждате незабавния отговор на молитвите си. Разчитайте на Неговото сигурно обещание: “Искайте и ще ви се даде” (Матей 7:75).

Ако преди да имаме необходимата вяра, се съветваме с нашите съмнения и страхове или пък се опитваме да разрешим сами всичко, което не можем да видим ясно, трудностите и объркването само ще нараснат и ще се задълбочат. Но ако дойдем при Бога, чувствайки се безпомощни и зависими, каквито всъщност сме, и със смирена,

доверчива вяра изложим нуждите си пред Този, Чието познание е безгранично, Който вижда всичко в своето творение и Който управлява всичко чрез волята и Словото Си, Той може и ще пожелае да откликне на нашия вик и ще направи светлината да изгрее в сърцата ни. Чрез искрена молитва биваме довеждани в общение с безпределния Ум. Може да не притежаваме никакво забележимо доказателство точно в момента, когато лицето на нашия Изкупител се навежда над нас със съчувствие и любов, и все пак това да е така. Може да не чувстваме видимо Неговото докосване, но ръката Му почива върху нас с любов и състрадателна нежност.

Когато идваме да търсим милост и благословение от Бога, трябва да притежаваме в сърцата си дух на любов и прощение. Как можем да се молим: “Прости ни дълговете, КАКТО и ние прощаваме на нашите длъжници” (Матей 6:12), а да съхраняваме непрощаващ дух? Ако очакваме молитвите ни да бъдат чути, трябва и ние да прощаваме на другите по същия начин и в същата степен, в каквато се надяваме да бъдем простени.

Постоянството в молитвата също е издигнато като условие за приемането ѝ от страна на Бога. Трябва постоянно да се молим, ако искаме да растем във вяра и духовен опит. Трябва да бъдем “в молитва постоянни” и да бодърстваме в нея “с благодарност” (Римл. 12:12; Кол. 4:2). Ап. Петър увещава вяращите да бъдат “трезви” и да бдят “в молитва” (1Петрово 4:7). Ап. Павел дава наставлението: “Във всичко с молитва и молба изказвайте прошенията си пред Бога” (Фил. 4:6). “Но вие, възлюбени - казва Юда, - като се молите в Светия Дух, пазете себе си в Божията любов.” (Юда 20, 21) Постоянната молитва е неразривната връзка на душата с Бога, чрез която живот от Всевишния се влива в нашия живот; а от нас изтичат обратно към Него чистота и святост.

Голяма е необходимостта от прилежна молива; не оставяйте нищо да ви попречи в това отношение. Положете всяко усилие да поддържате връзката между Исус и своята душа открита и безпрепятствена. Стремете се да не пропуснете нито един случай, където ще се произнеса молитва. Хората, наистина стремящи се към общение с Бога, ще бъдат видени в молитвеното събрание, верни на своя дълг, със сериозното желание да пожънат всички благословения, които могат да придобият. Те ще използват всяка възможност да поставят себе си там, където биха могли да приемат лъчите на небесната светлина.

Трябва да се молим в семейния кръг; а над всичко друго - не трябва да пренебрегваме молитвата насаме; защото това е животът на душата. Не е възможно душата да процъфтява, докато тази молитва се пренебрегва. Само семейната и публичната не са достатъчни. Нека в самота душата да се открие и довери пред изпитващото Божие око. Молитвата насаме трябва да бъде чута само от Бога, Който слуша всяка молба. Ничие любопитно ухо не трябва да споделя бремето е. Насаме душата е свободна от околните влияния, свободна от възбуда и вълнение. Спокойна и в същото време пламенна - тя стига до Бога. Сладко и непрестанно ще бъде влиянието, излъчващо се от Този, Който вижда в тайно и Чието ухо е винаги отворено, за да слуша

молитвите, излизаша от сърцето. Чрез спокойна проста вяра душата поддържа връзката си с Бога и събира в себе си лъчи от Божествената светлина, които я укрепват и поддържат в борбата със Сатана. Бог е наша сила и крепост.

Молете се насаме, несмушавани от никого в своята стая; и когато излезете, за да вършите ежедневната си работа, нека сърцето ви често се издига в молитва към Бога. Именно така “Енох ходеше по Бога”. Тези мълчаливи молитви се издигат като скъпоценен тамян пред престола на благодатта. Сатана не може да победи човека, чието сърце е укрепено по този начин в Бога.

Няма място или време, което да не е подходящо за принасяне на молитва. Няма нищо, което може да ни попречи да издигаме сърцата си към Бога в дух на сериозна молба. Посред тълпите на улицата, по време на нашите делови занимания можем да изпратим своята молитва към Бога и да искаме Божествено ръководство, подобно на Неемия, когато представи искането си пред цар Артаксеркс. Подходящо място за молитва може да се намери винаги и един разговор с Бога може да бъде проведен независимо от това, къде се намираме. Трябва да държим вратата на сърцето си постоянно отворена и непрекъснато да отправяме поканата Исус да дойде и да пребъдва в душата ни като небесен Гост.

Макар че атмосферата около нас може да е опетнена и покварена, няма защо да дишаме нейната отрова. Напротив - можем да живеем в чистата небесна атмосфера. Можем да затворим всяка врата на нечистото въображение и на несвятите мисли, като издигнем душата си в Божието присъствие чрез искрена молитва. Тези, чиито сърца са отворени, за да приемат подкрепата и благословието на Бога, ще се движат в посвятата атмосфера от тази на земята и ще имат постоянно общение с Небето.

Имаме нужда от поясен поглед върху Исус и от по-пълно разбиране за стойността на вечните реалности. Красотата на светостта трябва да изпълва сърцата на Божиите чеда; а за да стане това, трябва да се стремим към Божествено откровение за небесните неща.

Нека душата се издига все по-нагоре и по-нагоре към Бога, за да може Той да е дари дъха на небесната атмосфера. Можем да дойдем толкова близко до Всевишния, че при всяко неочаквано изпитание мислите ни да се обръщат към Него така естествено, както цветето - към слънцето.

Представяйте пред Бога своите нужди, своите радости, своите скърби, своите грижи и своите страхове. Няма да Го претоварите; вашето бреме няма да Го затрудни или измори. Този, Който знае броя на космите по главите ви, не е безразличен към нуждите на Своите деца. “Господ е много състрадателен и пълен с нежна милост” (Яков 5:11). Негово любещо сърце се трогва от скърбите ни и даже от самото им изговаряне от наша страна. Донесете при Него всичко, което ви смущава. За Бога нищо не е толкова голямо, че да не може да го понесе, защото Той носи световите, Той управлява всичко във вселената. Нищо, което по какъвто и да било начин засяга нашия мир, не е така незначително за Него, че да не го забележи. Никоя част от житейския ни опит не е толкова тъмна, че да не може да я прочете. Няма положение, колкото и объркано и

трудно да е, което Той да не може да разреши. Никаква беда не може да сполети и най-незначителното от Неговите деца, никаква грижа не може да нападне душата, никаква радост не може да ни развесели, никаква искрена молитва не може да се отрони от нечии устни, без Той да ги забележи или да не Го засегнат непосредствено. “Той изцерява съкрушените по сърце и превързва раните им.” (Пс. 147:3) Отношението между Бога и всяка душа е така лично, специално и пълно, като че ли не съществува друг човек на земята, за когото Той да се грижи или за когото да е дал Своя любим Син.

Исус каза: “Ще искате в Мое име: и аз не ви казвам, че ще помоля Отца Ми за вас; защото Сам Отец ви люби”. “аз избрах вас... та каквото и да поискате от Отца в Мое име, да ви го даде.” (Йоан 16:26, 27; 15:16) Но да се молиш в името на Исус - това означава нещо повече от простото споменаване на това име в началото и в края на една молитва. То означава да се молиш в духа и в мислите на Исус, като в същото време вярваш в Неговите обещания, разчиташ на Неговата благодат и вършиш Неговите дела.

Бог не иска да каже, че някои от нас трябва да станат монаси или отшелници и да се оттеглят от света, за да се посветят на богослужебни дела. Животът ни трябва да бъде като Христовия - между “планината на молитвата” и множествата на улицата. Човекът, който не върши нищо, а само се моли, скоро ще спре и да се моли, или пък молитвите му ще се превърнат във формален навик. Щом се отлъчат от обществения живот, щом се отдръпнат от сферата на християнските задължения и носенето на кръста, щом престанат да работят сериозно за своя Учител, Който така сериозно работи за тях, хората вече губят мотивите си за молитва и нямат повод за посвещение. Молитвите им стават лични и егоистични. Те не могат да се молят за нуждите на човечеството или за изграждането на Христовото царство и за сила да работят в него.

Ние претърпяваме голяма загуба, когато занемаряваме привилегиата да се събираме заедно, за да се укрепваме и насърчаваме един друг за служба на Бога. Истините на Неговото слово губят в съзнанието ни своята яснота и важност. Сърцата ни престават да бъдат пробуждани и въздигани чрез тяхното осветяващо влияние и ние отпадаме духовно.

В нашето общуване като християни губим много поради липсата на съчувствие един към друг. Човекът, който се затваря в себе си, не изпълнява мисията, поверена му от Бога. Правилното култивиране на способността за общуване ни води към съчувствие спрямо другите и е средство за развитието и укрепването ни в служба на Бога.

Ако християните имаха желание да общуват, да си говорят за Божията любов и за скъпоценните истини на изкуплението, собствените им сърца щяха да бъдат освежавани и те щяха да се ободряват един друг. Можем всеки ден да научаваме по нещо ново за нашия небесен Баща, като придобиваме ежедневно нова опитност в Неговата благодат; тогава ще желаем да говорим за любовта Му; а като правим това, сърцата ни ще се стопят и насърчат. Ако мислехме и говорехме повече за Исус, а по-малко за себе си, щяхме да имаме в много по-голяма степен Неговото присъствие.

Ако само мислехме за Бога толкова често, колкото често изпитваме доказателствата за Неговата грижа към нас, Той винаги щеше да присъства в нашите мисли и за нас би било удоволствие да говорим за Него и да Го възхваляваме. Говорим за временните неща, защото представляват интерес за нас. Говорим за приятелите си, защото ги обичаме; нашите радости и скърби са свързани с тях. А имаме безкрайно по-голяма причина да обичаме Бога много повече от земните си приятели; за нас би трябвало да бъде най-естественото нещо на света да го поставяме на първо място в мислите си и да се занимаваме най-много с Него, да говорим за Неговата доброта и да разказваме за Неговата мощ. Богатите дарби, с които ни е обсипал, нямат за цел да погълнат мислите и любовта ни дотолкова, че да нямаме нищо да Му дадем; те са предназначени постоянно да ни напомнят за Него и да ни свързват чрез връзки на любов и благодарност с нашия небесен Благодетел. Твърде много се занимаваме с нашия нищожен земен живот. Нека отправим погледа си нагоре - към отворената врата на небесното светилище; там светлината от Божията слава се отразява в лицето на Христос, Който “е в състояние свършено да спасява идващите при Бога чрез Него” (Евреи 7:25).

Имаме нужда повече да възхваляваме Бога “за Неговата доброта и за чудесните Му дела към човешките синове” (Пс. 107:8). Нашето упражняване в молитви на посвещение не трябва да се състои само в искане и получаване. Нека не мислим непрекъснато за своите нужди, без изобщо да си спомняме за благата, които получаваме. Никога не се молим премного; напротив - твърде скъпернически отдаваме нашата благодарност. Постоянно получаваме Божиите благодатни дарове, а в същото време колко малко изразяваме благодарността и признателността си, колко малко хваления Му отдаваме за онова, което е направил за нас!

В древността Господ заръча на израилтяните, когато се събираха на богослужение: “Да ядете пред Господа, вашия Бог, да ядете и да се веселите и вие, и семействата ви във всичките си начинания и в каквото те е благословил Господ, твоят Бог” (Втор. 12:7). Това, което се прави за слава на Бога, трябва да бъде извършено с радостно настроение, с песни на хвала и благодарност, а не в тъжно и мрачно състояние на духа.

Нашият Бог е нежен, милостив Баща. Не би трябвало да чувстваме службата си за Него като на натъжаващо сърцето, тежко занимание. За теб трябва да е удоволствие да се покланяш на Бога и да вземаш участие в делото Му. Бог не иска Неговите деца, за които е предвидял такова велико изкупление, да се държат, като че ли Той е някакъв строг и високателен надзирател. Той е техният най-добър Приятел; и когато Му се покланят, Той желае да бъде с тях, за да ги благославя и утешава, като изпълва сърцата им с радост и любов. Господ желае чедата Му да намират утеха в службата си за Него и да изпитват по-скоро удоволствие и радост, отколкото болка и мъка в работата си за Неговото дело. Той желае онези, които идват да Му се покланят, да отнесат със себе си скъпи мисли за Неговата грижа и любов, за да бъдат насърчени и укрепени във

всичките занимания и длъжности на ежедневиия си живот, та да имат благодат да постъпват честно и вярно във всичко.

Трябва да се събираме при кръста. Христос, и то разпнат - това трябва да бъде темата за размишление, за разговор и предмет на нашите най-радостни чувства. Трябва да поддържаме свеж в мисълта си спомена за всяко благословение, получено от Бога, и когато осъзнаем ясно Неговата велика любов, ще пожелаем да поверим всичко в ръката, която бе прикована на кръста за нас.

На крилете на хвалението душата може да се възнеса все по-близо и по-близо до небето. Горе в небесните дворове небесните същества се покланят на Бога с песен и музика и затова, когато изразяваме благодарността си към Него, ние се приближаваме до богослужението на небесните множества. "Който принася жертва на хвала, той... прославя" Бога (Пс. 50:23). Нека с благоговейна радост да идваме пред нашия Създател с "благодарност и глас на хвалебна мелодия" (Исая 51:3).